

ז:

אור לארבעה עשר פרק ראשון פסחים

מסורת הש"ס

עין משפט
גרי מורה

(א) גשמת קול: מנחת
מנח. (ב) סוכה מנח.
ומספחה כרית פיו העיני
ע"פ"ג. (ג) גשמת פיו
(ד) מנחת מנח. (ה) לקמן
קט: מנחת לה: מילה
לח: סוכה נע. נבי סג.
(ו) כרית מנח. (ז) ונעל
ג. ע"פ"ג. (ח) וימנח.
(ט) ונעל. (י) ודף סג.
(יא) ונעל. (יב) ונעל
(יג) ונעל. (יד) ונעל
(טו) ונעל. (טז) ונעל
(יז) ונעל. (יח) ונעל
(יט) ונעל. (כ) ונעל
(כא) ונעל. (כב) ונעל
(כג) ונעל. (כד) ונעל
(כה) ונעל. (כו) ונעל
(כז) ונעל. (כח) ונעל
(כט) ונעל. (ל) ונעל

מיקרא משמע. על זיעור שיערתי וזה עדיין לא נדיק דהא
כרחה קודם נדיקה היא. זיעור היינו נמי נדיקה: נימא למונל.
נתימיה. משמע דלוחו רופא המל את כל בני העיר נוהיט למונל את
המיתוק הזה: וכי לא סגי דלאו איסור מילי. עליו המזוה מוטלת
והלא על אכילו מוטל כדלמין
קדושו פרק קמא קרוב לסופי
אכל זיעור מזוה על בעל התמן
מוטלת וכל איש ואיש נודק בימו
והיכל דיכול לומר לבער לא ימנח
על זיעור: ופרסין אכי הכן מאי
איכא למימר. אי על המילה לבער
משמע וזה אפשר לו לומר למונל
איכא למימר הכי שרין ליה למימר
על המילה: און הכי נמי. לרין
לומר למונל: פסח וקדיש. העגלים
לנטוו דכמינ (ויקרא ה) וסמך ידו
ושמט: נפק כיה. ומבדק על שעבר:
וסלכסא על זיעור. נמי להבא
משמע. וגבי מילה נמי לא שגא אכי
הכן מלישנא דעלמא דהא להבא
משמע ועל מילה נמי כלמונל דמי:
עובר. קודם כמו ויעבר את הכושי
קדמו במיתא אנשלוס: ויעבר מלכס
לפניס. יקדיש לרין כדלש: דאכסי
גברא לא חוי. כנון טעילת דמי:
קרי דקיימא לן כדכרין (וי' כ):
שאסור דכדרי תורה וזכרסה דעורא
תיקן טעילה לבעלי קרין לדברי
תורה ושמוס הוא טעילה תקון בכל
הטעילות כדכרין לנסוף: לדמו
מליאס. האמורה כחמן ממליאס
האמורה כדביע דנימין: ומליאס
מחיפוש. כלומר ואומה מליאס של
בנימין מחיפוש האמור אללה דמי
מליאס של גביע ע"י חיפוש אף מליאס
חמן ע"י חיפוש: ומחיפוש מחיפוש
ומחיפוש מנרוס. לחצר שלמדת שהיא
ע"י חיפוש חוזר ולמוד זה החיפוש
מחיפוש שמתכו זכרסלוס שהוא
כנרות כדכמינ בעת היא אחפש את
ירושלים כנרות: ונרוס מנר. דכמינ
כנר יחידי נר אליהס' נשמת אדם
חופש כל חדרי נטון ולקמייה מפרש
הא למה לי: זכר לדברי. כדפרשין
והשחא מפרש קראי היכא ורואיה
ממש ליתא אללא אסמכתא בעלמא
דדברי תורה מדברי קבלה מינה:
קולא הוא. דאקיל כחמנא גבי ירושלים
דלא נדקיה כבבוקה אללא ככור קטן
הילכך לא ילפינן חמן מיניה להקל:
פא שמע. מהאי קרא כדדיקה מעלייתא
היא דכמינ חופש כל חדרי נטון:
מפני

בי פליגי בעל ביעור מר סבר לשעבר משמע. פירש ר"מ לשעבר
משמע טפי מלהבא אכל מ"מ משמע נמי קאת להבא דאי לא
משמע כלל להבא אללא לשעבר א"כ הכי קאמר כסמוך נימא למונל
לא סגי דלאו איסור מהיל ובי כבייל שאין אנו יודעין למקן יאמר שקר:
לא סגי דלאו איסור מהיל. דעל
האז מוטל כדפירש הקונטרס
אכל המל גרים מבדק למונל את
הגרים לשהמבדק חייב למונל כמו
האז המל: בעידנא דאגבהה
נפיק ביה. ור"ח כיון דנפק הילך
יבדק והלא לרין לבדק עובר לעשייתו
סלואמר ר"י לע"ג דנפק אכתי עוסק
במזוה שארין לנענע נקריאח הלל
(וסוכה ל): לצאת יצא מיבעי
איה. ללאת משמע שלא יא עדיין
בזוהה טעילה ועשמת לה כשהפכו
כדלמרי' כסוכה (וי' מה). דלמינו יולא
אללא דרך גדילתו או שנטלו שלא
ללאת זו בזוהה טעילה וכשאלס נטול
לזנב אין לרין להפוסל כדפי' ר"י
כיון שארין לנענע כהלא או שמוס
שאין רואיה ללאת בזוהה טעילה:
והלכתא על ביעור השני.
יכול הוא לומר כן

חורה אור השלם

1. יהיה קוד ארור ואמר
לו רין ורין אמישעין
דך דכבר ויעבר את
הכושי: שפוחל ב"ח כג
2. והוא עבר לפניהם
וישחתו ארצה שבע
פעמים עד גשיתו עד
אחיה: בראשית לג כ
3. יקלה הברך לפניהם
קריו ויעברו שני ויצאו
בו ויעבר מלכם לפניהם
וי' בראשם: מיכא ב' יג
4. שבעת ימים שאר לא
יעצא בבתיכם כי קל
אכל מוצעת וזכרחה
דכפש תהוא מדרת
ישאל כג ובאורח
הארץ: שמות יב יט
5. ויהפך בגדו החל
ובקטן כלה ויצא
הבגדי באמתחת בגדיו:
בראשית מ"ב יב
6. והיה בעת ההוא
אחפש את ירושלים
בנרות וקרייה על
האנשים הקפאים על
שפיריהם הקפאים
כלבכם לא יטיב ו' ולא
ירע: צפניה א יב
7. נר ה' נשמת אדם
אחפש כל חדרי נטון:
משלי כ כ

גילוי הש"ס

רש"י ובר דברי דר"מ
מד"ק ניכור מלי' כחגיגה
י"ב:

מוסף רש"י

העושה לולב. בענין יום
טוב. לעצמו. ולא לאחרים
(סוכה י"ז). ויעבר את
הכושי. ויקדם את הכושי
(מגילה כ"א). קדמו לרין
לפני (סוכה י"ז).

חורה אור השלם

1. יהיה קוד ארור ואמר
לו רין ורין אמישעין
דך דכבר ויעבר את
הכושי: שפוחל ב"ח כג
2. והוא עבר לפניהם
וישחתו ארצה שבע
פעמים עד גשיתו עד
אחיה: בראשית לג כ
3. יקלה הברך לפניהם
קריו ויעברו שני ויצאו
בו ויעבר מלכם לפניהם
וי' בראשם: מיכא ב' יג
4. שבעת ימים שאר לא
יעצא בבתיכם כי קל
אכל מוצעת וזכרחה
דכפש תהוא מדרת
ישאל כג ובאורח
הארץ: שמות יב יט
5. ויהפך בגדו החל
ובקטן כלה ויצא
הבגדי באמתחת בגדיו:
בראשית מ"ב יב
6. והיה בעת ההוא
אחפש את ירושלים
בנרות וקרייה על
האנשים הקפאים על
שפיריהם הקפאים
כלבכם לא יטיב ו' ולא
ירע: צפניה א יב
7. נר ה' נשמת אדם
אחפש כל חדרי נטון:
משלי כ כ

חורה אור השלם

1. יהיה קוד ארור ואמר
לו רין ורין אמישעין
דך דכבר ויעבר את
הכושי: שפוחל ב"ח כג
2. והוא עבר לפניהם
וישחתו ארצה שבע
פעמים עד גשיתו עד
אחיה: בראשית לג כ
3. יקלה הברך לפניהם
קריו ויעברו שני ויצאו
בו ויעבר מלכם לפניהם
וי' בראשם: מיכא ב' יג
4. שבעת ימים שאר לא
יעצא בבתיכם כי קל
אכל מוצעת וזכרחה
דכפש תהוא מדרת
ישאל כג ובאורח
הארץ: שמות יב יט
5. ויהפך בגדו החל
ובקטן כלה ויצא
הבגדי באמתחת בגדיו:
בראשית מ"ב יב
6. והיה בעת ההוא
אחפש את ירושלים
בנרות וקרייה על
האנשים הקפאים על
שפיריהם הקפאים
כלבכם לא יטיב ו' ולא
ירע: צפניה א יב
7. נר ה' נשמת אדם
אחפש כל חדרי נטון:
משלי כ כ

גילוי הש"ס

רש"י ובר דברי דר"מ
מד"ק ניכור מלי' כחגיגה
י"ב:

מוסף רש"י

העושה לולב. בענין יום
טוב. לעצמו. ולא לאחרים
(סוכה י"ז). ויעבר את
הכושי. ויקדם את הכושי
(מגילה כ"א). קדמו לרין
לפני (סוכה י"ז).

חורה אור השלם

1. יהיה קוד ארור ואמר
לו רין ורין אמישעין
דך דכבר ויעבר את
הכושי: שפוחל ב"ח כג
2. והוא עבר לפניהם
וישחתו ארצה שבע
פעמים עד גשיתו עד
אחיה: בראשית לג כ
3. יקלה הברך לפניהם
קריו ויעברו שני ויצאו
בו ויעבר מלכם לפניהם
וי' בראשם: מיכא ב' יג
4. שבעת ימים שאר לא
יעצא בבתיכם כי קל
אכל מוצעת וזכרחה
דכפש תהוא מדרת
ישאל כג ובאורח
הארץ: שמות יב יט
5. ויהפך בגדו החל
ובקטן כלה ויצא
הבגדי באמתחת בגדיו:
בראשית מ"ב יב
6. והיה בעת ההוא
אחפש את ירושלים
בנרות וקרייה על
האנשים הקפאים על
שפיריהם הקפאים
כלבכם לא יטיב ו' ולא
ירע: צפניה א יב
7. נר ה' נשמת אדם
אחפש כל חדרי נטון:
משלי כ כ

חורה אור השלם

1. יהיה קוד ארור ואמר
לו רין ורין אמישעין
דך דכבר ויעבר את
הכושי: שפוחל ב"ח כג
2. והוא עבר לפניהם
וישחתו ארצה שבע
פעמים עד גשיתו עד
אחיה: בראשית לג כ
3. יקלה הברך לפניהם
קריו ויעברו שני ויצאו
בו ויעבר מלכם לפניהם
וי' בראשם: מיכא ב' יג
4. שבעת ימים שאר לא
יעצא בבתיכם כי קל
אכל מוצעת וזכרחה
דכפש תהוא מדרת
ישאל כג ובאורח
הארץ: שמות יב יט
5. ויהפך בגדו החל
ובקטן כלה ויצא
הבגדי באמתחת בגדיו:
בראשית מ"ב יב
6. והיה בעת ההוא
אחפש את ירושלים
בנרות וקרייה על
האנשים הקפאים על
שפיריהם הקפאים
כלבכם לא יטיב ו' ולא
ירע: צפניה א יב
7. נר ה' נשמת אדם
אחפש כל חדרי נטון:
משלי כ כ